

Kázání 16.11.2014

Žalm 128   Epištola Galatským 5,1.13-14   Lukáš 21, 5-19

Milí bratia a milé sestry,

Už niekoľko desaťročí patrí 17.listopad k pamätihodným dňom našej historie.

Najprv, zhruba pol storočia nám tento dátum pripomínal hrozy a národné poníženie nacistickou totalitou – v tento deň boli v r.1939 zatvorené vysoké školy, bolo popravených 9 vedúcich predstaviteľov vysokoškolákov a ďalších 1200 ich bolo odvečených do koncentráku. Nacisti vtedy, a nielen vtedy, poukazovali na to, aké kľúčové je pre rozvoj vlasti a národa vzdelanie. Že ak chceme národu zničiť budúcnosť, musíme zabrániť jeho vzdelávaniu.

A toto veľmi dobre vedeli i komunisti, ktorí sú s dnešným dátumom zviazaní už štvrt' storočia.

Komunisti sice nechali vysoké školy otvorené, ale zďaleka nie pre všetkých, ktorí boli schopní a vzdelania hodní. Mnohých z nich sa totalitná moc snažila zničiť, alebo zdeformovať ich život.

No i napriek tomu neváhali nasadiť svoj život v boji za slobodu.

17.listopadu 1989 došlo k brutálnemu zásahu VB proti demonštrujúcim študentom. Následná sametová revolúcia potom zapríčinila pád komunistického režimu v našom štáte.

Nesmieme zabudnúť na hrozy komunizmu. A tu nešlo len o krádeže majetku, nespravedlivé veznenie či vraždy...ale programové ničenie psychiky človeka, o rozkladný a zhubný vplyv kazenia morálky celých generácií. A to všetko sú otvorené rany s ktorými sa naše národy potýkajú dodnes.

Udalosti dnešného dňa, každému z nás dnes kladú otázku: Nachádzam v sebe, v dnešnej celkom pohodlnej dobe, statočnosť a odhodlanosť demonštrujúcich študentov, ktorí nasadzovali svoje životy za svoje presvedčenie o slobode?

V ľudských srdciach je od stvorenia vpísaná túžba po slobode...raz sa ozýva silnejšie, raz slabšie, niekedy dokonca mlčí... A tieto stavy sa často striedajú tak rýchlo, ako nálady jeruzalemského zástupu na veľkonočné sviatky pred 2000 rokmi. Jedeň deň Ježišovi prevolávajú slávu, a na druhý deň už kričia: "Ukrižuj Ho!"

Pred 25 rokmi sa však táto odveká ľudská túžba po slobode v našom národe rozoznala naplno. A vďaka Bohu za to!

- "Slobodu! Slobodu!" - skandovali mladí, i starí...

Áno, možno si pod tým každý predstavoval niečo iného, niekto slobodu pre život a službu v cirkvi, iní slobodu študovať, iní slobodu cestovať, či nakupovať a ďalší si ju zamenil s túžbou po dobrom živobytí...

Nech je tomu tak, či onak...stále znova nás až mrazí, keď sledujeme archívne zábery listopadových udalostí a pozorujeme ako pevne je spojená dôstojnosť človeka s jeho slobodou.

A práve vtedy sme svoju pol storočia pošľapávanú slobodu našli.

Dnes, zdá sa, že táto túžba po slobode mlčí...

Dokážeme si dnes ešte vážiť zdanlivo samozrejmych vecí? Toho, že o svojich životoch rozhodujeme sami, bez súhlasu predsedov roznych výborov? Toho, že **sme slobodní k dobrému?**

Dnešné dátum nám pripomína, že to vobec samozrejmé nie je!

A na mnohých miestach nášho sveta, dodnes za slobodu ľudia stále ešte len bojujú a prinášajú mnohé obeť...

Ako som ja naložil a ako nakladám s darovanou slobodou? Využívam ju k dobrému? Alebo k tomu, čo je zlé?...

Evangelium dnešnej nedele nám ukazuje, že za svoju slobodu a dôstojnosť budeme musieť bojovať **vždy!** A v momente, kedy prestaneme - prídeme o ňu....

Aj dnes na našu slobodu útočí veľa nepriateľov. Vtedy to boli nepriatelia viditeľní, dnes sú to neviditeľní - nemorálnosť a neľudskosť, sebestvo a ľahostajnosť, nedovera a strach...a my každý deň proti tomu musíme bojovať...

Nie, Pán Ježiš nám nesľubuje, že to bude ľahké! Naopak! I v tom dnešnom evanjeliu nás pripravuje na zápas!

A keď si tú slobodu budeme chcieť uchovať a budeme vydávať svedectvo Pravde - ktorou je On sám - tak Pán Ježiš nás upozorňuje, že nás to vždycky bude niečo stáť. A že to nikdy nebude jednoduché. Ale On nám sľubuje, že v tom všetkom, v celom tom zápase bude s nami!

Od nás vyžaduje iba trpezlivosť. Aby sme v tomto zápase neustali...a sľubuje nám pomoc Ducha Svätého! A to nie je málo!

"Pravda a láska víťazí!" - to bolo jedno z hesiel listopadovej revolúcie.

Náš život musí byť postavený na nosnom pilieri Pravdy, ktorou je Kristus...nič menšie neobstojí a nepodrží nás!

Keď Pán Ježiš predpovedal skazu jeruzalemského chrámu, ktorá sa udiala v r.70 po Kristovi, mnohých to vetdy pohoršilo. Veď to bola istota ako hrom! Ale Ježiš hovorí, neostane z tejto istoty ani kameň na kameni...

...Koľkých istot sa nám už tiež v živote zrútilo, ako domček z kariet? A koľké sa ešte zrútia?...aby sa Kristus stal našou jedinou oprou a skalou, našou slobodou?...

Nebojme sa toho! On sľubuje, že nás v tom všetkom neopustí!

Pravda a láska musia zvíťaziť! ...A láska je vrcholom slobody.... Lebo pravá sloboda, to nie je sloboda v zmysle - tak, a teraz už konečne môžeme robiť čo chceme...ale je to sloboda v zmysle ako ju chápe Aurelius Augustinus, ktorý hovorí: "Miluj a rob čo chceš." Prečo? Lebo ak milujem, tak už nikdy nemožem robiť čo chceme, ale to, čo prospeje láske. Amen.

Pane, ďakujeme Ti za slobodu, ktorú si nám daroval. Zachovaj nám ju prosíme.

Daj nám silu každý deň o ňu zápasiť a využiť ju k dobrému - k hľadaniu Pravdy, a k životu v Láske. A vtedy, keď prichádzame o rozne opory svojho života, buď Ty sám našou oporou a drž nás pevne vo svojej náručí a veď nás v ústrety svojmu večnému kráľovstvu. Amen.

Liptál 16.11.2014

Mária Jenčová